

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק פרשת שמות

חלק ה - פרשת בא

יום	וילגא	מתוק מדבש
ראשון	לה ע"ב	שעו-שפב
שני	לו ע"א	שפב-שפח
שלישי	לו ע"ב	שפח-שצג
רביעי	לז ע"א	שצג-שצט
חמישי	לז ע"ב	שצט-תד
שישי	לח ע"א	תד-תיא
שבת	לח ע"ב	תיא-תטז

פרשת ויחי' תשפ"ב

עלון מס' 162

יו"ל בעזהש"ית ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5515 ירושלים

טעם לשבח בענין סתימת וסמיכות הפרשיות

ויחי יעקב בארץ מצרים, אמאי פרשתא דא סתימא, רפי יעקב אמר, בשעתא דמית יעקב, אסתימו עיניהון דישראל, רפי יהודה אמר, דכדין נחתו לגלותא ואשתעבידו בהון.

רפי שמעון אמר, מה פתיב לעילא וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה, ויפרו וירבו מאד, וכתוב ויחי יעקב, דלא אתחזי לאפרשא בין דא לדא, מה אינון קיימי בתפנוקין דמלכין, וקבילו ענוגא וכסופין לגרמיהו, אוף יעקב נמי קיים בתפנוקי מלכין, בענוגא וכסופא לגרמיה, לא אתפרש דא מן דא, והכא אקרי ויחי, דהא פל יומי לא אקרי ויחי, בגין דכל יומי בצערא הוה בצערא אשתפחן, עליה פתיב (אויב ג כו)

מתוק מדבש

טעם לשבח בענין סתימת וסמיכות הפרשיות

ויחי יעקב בארץ מצרים שואל אמאי פרשתא דא סתימא למה פרשה זו סתומה, ר"ל שאין שום ריוח בספר תורה בין סיום פרשת ויגש להתחלת פרשת ויחי, רפי יעקב אמר לכן פרשה זו סתומה, כי בשעתא דמית יעקב אסתימו עיניהון דישראל לפי שבשעה שמת יעקב אבינו נסתמו עיניהם של ישראל, ר"ל כי בעוד שהיה יעקב חי היו עיניהם של ישראל מאירות באור התורה, וכשמת נסתמו עיני שכלם מלראות אור התורה, רפי יהודה אמר, דכדין נחתו לגלותא ואשתעבידו בהון שאז כשמת יעקב ירדו ישראל בגלות והתחילו המצרים לשעבדם.

רפי שמעון אמר הטעם שפרשה זו סתומה וגם טעם סמיכות הפרשיות, כי מה פתיב לעילא מה כתוב למעלה בסוף פרשת ויגש וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד,

וכתיב ומיד אח"כ כתוב ויחי יעקב טעם הדבר דלא אתחזי לאפרשא בין דא לדא שאין ראוי להפריד בין אלו שתי פרשיות, להורות מה אינון קיימי בתפנוקין דמלכין וקבילו ענוגא וכסופין לגרמיהו כמו שישראל נמצאו בתענוגי מלכים וקבלו תענוגים ודברים נחמדים לעצמם, אוף יעקב נמי קיים בתפנוקי מלכין בענוגא וכסופא לגרמיה אף יעקב היה נמצא בתענוגי מלכים בתענוג וחמדה לעצמו, לא אתפרש דא מן דא לכן לא נפרדו הב' פרשיות זו מזו, ואמר כי והכא אקרי ויחי כאן במצרים אני קורא ויחי יעקב, ר"ל שנחשב לו לחיים טובים, דהא פל יומי לא אקרי ויחי שהרי כל ימיו לא נקראו חיים, בגין דכל יומי בצערא הוה, בצערא אשתפחן לפי שכל ימיו היו בצער, ובצער היו נמצאים, עליה פתיב על יעקב כתוב לא שלותי בביתו של לכן, ולא שקטתי מעשו ומשרו, ולא נחתי מצרות דינה ושכס, ויבא רגז זה רוגזו של יוסף, אבל בתר הנחת למצרים אקרי ויחי אבל אחר שירד למצרים

לא שְׁלוֹתַי וְלֹא שְׁקֻטַי וְלֹא נַחְתִּי וַיָּבֵא רִגְזוֹ, אֲבָל בְּתַר דְּנַחַת לְמַצְרִים אֶקְרִי וַיַּחֲוֶי, חֲמָא לְבְרִיה מְלָפָא, חֲמָא לְכָל בְּנוֹי זַפְאִין צְדִיקִים, וְכִלְהוּ בְּתַעֲנוּגֵי וְתַפְנוּקֵי עַלְמָא, וְהוּא יְתִיב בִּינֵיהוֹן כְּחֶמֶר טַב דִּיתִיב עַל דְּוִרְדֵּיהּ, כְּדִין אֶקְרִי וַיַּחֲוֶי יַעֲקֹב, וְלֹא פְרִישׁ בֵּין וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד לְוַיַּחֲוֶי יַעֲקֹב, וְהָכִי אֲתַחֲזִי.

שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה, מְאִי טַעְמָא שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה, אֲלֵא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל יוֹמוֹי דִּיעֲקֹב בְּצַעְרָא הוּו, בְּצַעְרָא אַעֲבַר לוֹן בְּקַדְמִיתָא, בֵּין דְּחֲמָא לְיוֹסֵף וְהוּו קָאִים קָמִיהּ, כַּד יַעֲקֹב מִסְתַּפֵּל בְּיוֹסֵף הוּו אֲשַׁתְּלִים בְּנַפְשֵׁיהּ כְּאִילוּ חֲמָא לְאַמִּיהּ דְּיוֹסֵף, דְּשִׁפְרוּ דְּיוֹסֵף דְּמִי לְשִׁפְרוּ דְּרַחֵל, וְהוּו דְּמִי בְּגַרְמִיהּ כְּמָה דְּלֵא אַעֲבַר עֲלֵיהּ צַעְרָא בְּיוֹמוֹי.

לאה זכתה להקבר עם יעקב בגלל הדמעות ששפכה כדי להינשא לו

תַּאנָּא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, חֲמָא יַעֲקֹב דְּהָא בְּכֻלָּא אֲתַתְּקֵן לְכַרְסֵיא קַדִּישָׁא בְּאַבְהֵן (ד"א פְּאַבְהֵן), אָמַר, אִי הָכָא יִתְקַבֵּר, הֵיךְ גּוּפָא דָא אֲחִידָא בְּאַבְהֵתָא, וְאַפִּילוּ מְעַרְתָּא דְּאַתְקַבֵּר תַּמָּן אֶקְרִי כְּפִילְתָּא, בְּגִין דְּכָל מְלָה דְּכְפִילְתָּא הוּא תְּרִין וְחַד, אֹנַף מְעַרְתָּא תְּרִין וְחַד.

מתוק מדבש

כְּאִילוּ חֲמָא לְאַמִּיהּ דְּיוֹסֵף הִיה נִשְׁלַם בְּנַפְשׁוֹ כְּאִילוּ רָאָה אֶת רַחֵל אִמּוֹ שֶׁל יוֹסֵף, דְּשִׁפְרוּ דְּיוֹסֵף דְּמִי לְשִׁפְרוּ דְּרַחֵל כִּי יִפְיוּ שֶׁל יוֹסֵף הִיה דּוּמָה לִפְיָה שֶׁל רַחֵל, וְהוּו דְּמִי בְּגַרְמִיהּ כְּמָה דְּלֵא אַעֲבַר עֲלֵיהּ צַעְרָא בְּיוֹמוֹי וְאִז הִיה נִדְמָה לוֹ כְּאִילוּ לֹא עֲבַר עֲלָיו צַעַר מִיָּמָיו.

(דף רפז ע"ב, ובביאורינו כרך ד עמ' שפב-שפג)

לאה זכתה להקבר עם יעקב בגלל הדמעות ששפכה כדי להינשא לו

תַּאנָּא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, חֲמָא יַעֲקֹב דְּהָא בְּכֻלָּא אֲתַתְּקֵן לְכַרְסֵיא קַדִּישָׁא בְּאַבְהֵן רָאָה יַעֲקֹב בְּרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ כִּי בְּכוּלוֹ בֵּין בְּגוּפוֹ בֵּין בְּנַשְׁתּוֹ נִתְקַן לְהִיּוֹת כְּסָא קְדוֹשׁ כְּאַבּוּתִיּוֹ, כִּי כְּמוֹ שְׂאֵבְרָהֶם הִיה כְּסָא לְמַדַּת הַחֶסֶד וַיִּצְחַק לְמַדַּת הַגְּבוּרָה, כֵּן נִתְקַן גַּם הוּא לְהִיּוֹת כְּסָא לְמַדַּת הַתְּנִיחָה, לְכֵן אָמַר יַעֲקֹב אִי הָכָא יִתְקַבֵּר אִם גּוּף שְׁלִי יִקְבֵר כְּאֵן בְּמַצְרִים, הֵיךְ גּוּפָא דָא אֲחִידָא בְּאַבְהֵתָא אִיךְ גּוּף זֶה יִתְאַחַד וַיִּתְחַבֵּר עִם הַאֲבּוּת, וְאַפִּילוּ מְעַרְתָּא דְּאַתְקַבֵּר תַּמָּן אֶקְרִי כְּפִילְתָּא וְאַפִּילוּ הַמְעַרָה עֲצָמָה שְׁאַנִּי צָרִיךְ לְהִיּוֹת נִקְבֵר שֵׁם הָרִי הִיא נִקְרָאת מִכְּפֵלָה שְׁהִיא מְסַפֵּר שְׁלֵשָׁה, בְּגִין דְּכָל מְלָה

אִז נִקְרָא וַיַּחֲוֶי יַעֲקֹב, חֲמָא לְבְרִיה מְלָפָא כִּי רָאָה אֶת בְּנוֹ יוֹסֵף מֶלֶךְ וְנִשְׂאָר בְּצַדְקוֹ, חֲמָא לְכָל בְּנוֹי זַפְאִין צְדִיקִים וְרָאָה אֶת כָּל בְּנוֹי זְכָאִים וְצְדִיקִים, וְכִלְהוּ בְּתַעֲנוּגֵי וְתַפְנוּקֵי עַלְמָא וְכוּלָּם הִיוּ בְּתַעֲנוּגִים וּמַעֲדָנֵי עוֹלָם, וְהוּא יְתִיב בִּינֵיהוֹן כְּחֶמֶר טַב דִּיתִיב עַל דְּוִרְדֵּיהּ וְהוּא יִשָּׁב בִּינֵיהֶם כִּיֵּן הַטּוֹב הַשּׁוֹקֵט עַל שְׁמֵרָיו, כְּדִין אֶקְרִי וַיַּחֲוֶי יַעֲקֹב אִז אֲנִי קוֹרָא עֲלָיו וַיַּחֲוֶי יַעֲקֹב, וְלֹא פְרִישׁ לְכֵן לֹא הִפְרִיד בֵּין וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד לְוַיַּחֲוֶי יַעֲקֹב, וְהָכִי אֲתַחֲזִי וְכֵן רָאוּי לְהִיּוֹת אֵלּוּ הַבֵּי פִרְשִׁיּוֹת בְּהַמְשָׁךְ אַחַד. (רמ"ק ורס"ג ורסמ"ו)

שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה שׁוֹאֵל מְאִי טַעְמָא מַה הַטַּעַם שֶׁהַתּוֹרָה מְסַפֵּר שֶׁיַעֲקֹב חֵי בְּמַצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר, וּמִתְרַץ אֲלֵא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל יוֹמוֹי דִּיעֲקֹב בְּצַעְרָא הוּו כָּל יָמָיו שֶׁל יַעֲקֹב הִיוּ בְּצַעַר, בְּצַעְרָא אַעֲבַר לוֹן בְּקַדְמִיתָא כִּי בְּצַעַר וּבְמַכְאוּבִים עֲבָרוּ יָמָיו בְּתַחֲלִילָה עַד שִׁירַד לְמַצְרַיִם, בֵּין דְּחֲמָא לְיוֹסֵף וְהוּו קָאִים קָמִיהּ כִּיֵּן שִׁירַד לְמַצְרַיִם וְרָאָה אֶת יוֹסֵף עוֹמֵד לְפָנָיו, כַּד יַעֲקֹב מִסְתַּפֵּל בְּיוֹסֵף כְּשִׁיעֲקֹב הִסְתַּכַּל בְּיוֹסֵף, הוּו אֲשַׁתְּלִים בְּנַפְשֵׁיהּ

וְתָא חֲזִי, אֲבָהֵתָא זָכוּ לְאַתְקַבְרָא תַּמָּן אֵינּוּן וְזוּוּגְיִיהוּ, יַעֲקֹב הוּא וְלֵאָה, מֵאֵי טַעְמָא רַחֵל לֹא, וְהָא כְּתִיב (בראשית כט לא) וְרַחֵל עֲקָרָה, דְּאִיהִי עֲקָרָא דְּבֵיתָא, אֶלָּא לֵאָה זָכְתָה בֵּיהּ לְאַפְקָא שִׁית שְׁבֻטִין, מִגְזַעָא קְדִישָׁא בְּעֵלְמָא יְתִיר, וּבְגִינֵי כֶּךָ אֲתִיְהֵבַת עַמִּיהָ לְזוּוּגָא בְּמַעֲרֵתָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לֵאָה כָּל יוֹמָהָא הָוֵת בְּפִרְשַׁת אֲוֶרְחִין קְיַימָא, וּבְכַת בְּגִינֵיהּ דְּיַעֲקֹב פִּד שְׁמַעַת דְּאִיהוּ צְדִיקָא, וְצִלּוֹתָא אֶקְדַּמַת לֵיהּ, וְהֵינּוּ דְכְּתִיב (שם פסוק יז) וְעֵינֵי לֵאָה רַפּוֹת, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא דְּמַקְדַּמַת וְיִתְבַת בְּפִרְשַׁת אֲוֶרְחִין לְמִשְׁאֵל, רַחֵל לֹא נִפְקַת לְאוֶרְחִין לְעֵלְמָא, בְּגִינֵי כֶּךָ זָכְתָה לֵאָה לְאַתְקַבְרָא עַמִּיהָ, וְרַחֵל קִיַּמַת קְבוּרָתָהּ בְּפִרְשַׁת אֲוֶרְחִין וְאַתְקַבְרַת תַּמָּן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְאֵנִי בְּבֹאֵי מִפְּדִן מְתָה עָלֵי רַחֵל, מַהוּ עָלֵי, עָלֵי וְדָאֵי, פְּלוּמַר בְּגִינֵי, בְּאַרְצֵן פְּנַעֲן בְּדֶרֶךְ, בְּגִינֵי מִיתַת בְּדֶרֶךְ, דְּלֹא נִפְקַת בְּגִינֵי לְעֵלְמִין פְּאַחְתָּהּ, בְּגִין כֶּךָ לֵאָה דְנִפְקַת וּבְכַת בְּפִרְשַׁת אֲוֶרְחִין בְּגִינֵיהּ דְּיַעֲקֹב זָכְתָה לְאַתְקַבְרָא עַמִּיהָ, רַחֵל דְּלֹא בְּעָאֵת לְמִיפְקַ וְלְמִשְׁאֵל בְּהַדְיָה, בְּגִין כֶּךָ קְבוּרָתָהּ בְּפִרְשַׁת אֲוֶרְחִין.

מתוק מדבש

ללבוך, הגדולה לגדול והקטנה לקטן, לכן היתה בוכה וצלוּתָא אֶקְדַּמַת לֵיהּ והקדימה תפלה כדי שתזכה בו, וְהֵינּוּ דְכְּתִיב וְעֵינֵי לֵאָה רַפּוֹת מחמת רבוי הבכי, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא דְּמַקְדַּמַת ומחשבת ביני אֲוֶרְחִין לְמִשְׁאֵל (ה"ג הרמ"ק) כמו שפירשנו שהקדימה בבקר ואיחרה בערב בין האורחים לשאול על מעשיהם של יעקב ועשו, רַחֵל לֹא נִפְקַת לְאוֶרְחִין לְעֵלְמָא אבל רחל לא יצאה לפרשת דרכים מעולם כי היתה בטוחה לינשא ליעקב, בְּגִינֵי כֶּךָ זָכְתָה לֵאָה לְאַתְקַבְרָא עַמִּיהָ לכן זכתה לאה להקבר עמו, וְרַחֵל קִיַּמַת קְבוּרָתָהּ בְּפִרְשַׁת אֲוֶרְחִין וְאַתְקַבְרַת תַּמָּן ורחל מקום קבורתה עומדת בפרשת דרכים ונקברה שמה הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְאֵנִי בְּבֹאֵי מִפְּדִן מְתָה עָלֵי רַחֵל ומפרש מהו עָלֵי, עָלֵי וְדָאֵי, פְּלוּמַר בְּגִינֵי דהיינו בשבילי, בְּאַרְצֵן פְּנַעֲן בְּדֶרֶךְ, בְּגִינֵי מִיתַת בְּדֶרֶךְ בשבילי מתה בדרך, דְּלֹא נִפְקַת בְּגִינֵי לְעֵלְמִין פְּאַחְתָּהּ לפי שלא יצאה לעולם לדרך בשבילי כאחותה, בְּגִין כֶּךָ לֵאָה דְנִפְקַת וּבְכַת בְּפִרְשַׁת אֲוֶרְחִין בְּגִינֵיהּ דְּיַעֲקֹב זָכְתָה לְאַתְקַבְרָא עַמִּיהָ לכן לאה שיצאה ובכתה בפרשת דרכים בשביל יעקב זכתה להקבר עמו, רַחֵל דְּלֹא בְּעָאֵת לְמִיפְקַ וְלְמִשְׁאֵל בְּהַדְיָה בְּגִין כֶּךָ קְבוּרָתָהּ בְּפִרְשַׁת אֲוֶרְחִין רחל שלא רצתה לצאת לדרך ולשאול עליו לכן קבורתה בפרשת דרכים.

(דף רכב ע"ב-רכג ע"א, ובכיאורינו כרך ד עמ' תסא-תסב)

דְּכַפִּילְתָּא הוּא תְּרִין וְחַד לפי שכל דבר שנקרא מכפלה הוא שנים ואחד, מה שאין כן מלת כפולה היא רק שנים אחד ואחד, אִוּף מְעֲרֵתָא תְּרִין וְחַד אִוּף מערה זו הנקראת מערת המכפלה צריכה שיהיו בה שנים ואחד שהם אברהם ויצחק ויעקב.

וְתָא חֲזִי, אֲבָהֵתָא זָכוּ לְאַתְקַבְרָא תַּמָּן אֵינּוּן וְזוּוּגְיִיהוּ בא וראה האבות זכו להקבר שם הם ובת זוגם, יַעֲקֹב הוּא וְלֵאָה יַעֲקֹב נִקְבַר הוּא וְלֵאָה, מֵאֵי טַעְמָא רַחֵל לֹא מַה הִטַּעַם שֶׁרַחֵל לֹא נִקְבְּרָה עִמּוֹ, וְהָא כְּתִיב וְרַחֵל עֲקָרָה וּפִירְשׁוּ חו"ל דְּאִיהִי עֲקָרָא דְּבֵיתָא שֶׁהִיא הִיתָה עֲקָרַת הַבַּיִת, אֶלָּא לֵאָה זָכְתָה בֵּיהּ אֵלָּא לֵאָה זָכְתָה בִיעֲקֹב לְהִיּוֹת עֵיקַר בֵּת זִוּגוֹ, לְאַפְקָא שִׁית שְׁבֻטִין מִגְזַעָא קְדִישָׁא בְּעֵלְמָא הִוּוּצִיא שֶׁשָׁה שְׁבֻטִים בְּעוֹלָם מִגְזַע קוֹדֶשׁ שֶׁל הָאֲבוֹת, יְתִיר יוֹתֵר מִרַחֵל, וּבְגִינֵי כֶּךָ אֲתִיְהֵבַת עַמִּיהָ לְזוּוּגָא בְּמַעֲרֵתָא מִשׁוּם כֶּךָ נִיתְנָה לֵאָה עִמּוֹ לְבֵת זִוּג בְּמַעֲרָה.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מִפְּרַשׁ טַעַם אַחַר לְמָה לֵאָה נִקְבְּרָה עִם יַעֲקֹב וְלֹא רַחֵל, כִּי לֵאָה כָּל יוֹמָהָא הָוֵת בְּפִרְשַׁת אֲוֶרְחִין קְיַימָא לֵאָה כֹּל הַיָּמִים הִיתָה עוֹמֶדֶת בְּפִרְשַׁת דְּרָכִים, וּבְכַת בְּגִינֵיהּ דְּיַעֲקֹב פִּד שְׁמַעַת דְּאִיהוּ צְדִיקָא וּבְכַתָּה שְׁתִּזְכָּה לְהִנְשֵׂא לְיַעֲקֹב כְּשֶׁשְׁמַעָה שֶׁהוּא צְדִיק, כִּי הִכֵּל הָיוּ אוֹמְרִים שְׁנֵי בָנִים לְרַבְקָה וְשְׁתֵּי בָנוֹת

יישוב דעתו של אדם אינו אלא כשהוא יושב

תָּאנָא יוֹמָא חַד הָהוּ אֲתֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן מִקְפּוּטְקִיָּא לְלוּד, וְהָהוּ עָמִיה רַבִּי אָבָא וְרַבִּי יְהוּדָה, רַבִּי אָבָא הָהוּ לְאִי וְהָהוּ רְהִיט אֲבַתְרִיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן דְּהָהוּ רַכִּיב, אָמַר רַבִּי אָבָא וְדַאי (הושע יא י) אַחְרֵי יְהוּ"ה יִלְכוּ כְּאַרְיֵה יִשְׂאָג, נָחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לִיה וְדַאי פְּתִיב (דברים ט ט) וְאַשְׁבּ בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה, וְדַאי חֲכַמְתָּא לֹא מִתְיַשְׁבָּא אֶלָּא כִּד בְּרַ נֶשׁ יְתִיב וְלֹא אֲזִיל אֶלָּא קָאִים בְּקִיּוּמִיהּ, וְהָא אוּקְיָמָנָא מְלִי עַל מַה פְּתִיב וְאַשְׁבּ, הַשְׁתָּא בְּנִיחָא תְּלִיָּא מִלְתָּא, יְתְּבוּ.

ימי האדם בעולם הזה הם ניצוצי נשמתו

וְשִׁכְבְּתֵי עִם אֲבוֹתֵי וְגו', רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה מב יח) הַחֲרָשִׁים שְׁמָעוּ וְהַעֲוָרִים הִבִּיטוּ לְרֵאוֹת, הַחֲרָשִׁים שְׁמָעוּ, אֵלֶיךָ בְּנֵי נִשְׂא דְלֹא צִיִּיתִין לְמַלּוּלֵי אוּרִייתָא, וְלֹא פְּקַחִין אוּדְנִיָּהוּ לְמִשְׁמַע לְפִקּוּדֵי דְמֵאֲרִיהוֹן, וְהַעֲוָרִים, דְלֹא מְסַתְּפְלִין לְמַגְדַּע עַל מַה אֵינּוֹן קְיָיִמִין, דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא פְּרוּזָא נְפִיק וְקָרִי, וְלִית מֵאֵן דִּישְׁגַּח.

מתוק מדבש

ועתה במנוחה תלוי הדבר לגלות סודות התורה, יתבו ישובו במקום מנוחה.

(דף רכג ע"א, ובכיאורינו כרך ד עמ' תסה)

יישוב דעתו של אדם אינו אלא כשהוא יושב

תָּאנָא, יוֹמָא חַד הָהוּ אֲתֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן מִקְפּוּטְקִיָּא לְלוּד יוֹם אַחַד הִיָּה בֵּא רַבִּי שְׁמַעוֹן מִקְפּוּטְקִיָּא לְלוּד, וְהָהוּ עָמִיה רַבִּי אָבָא וְרַבִּי יְהוּדָה וְהוּו עֵמו רַבִּי אָבָא וְרַבִּי יְהוּדָה, רַבִּי אָבָא הָהוּ לְאִי וְהָהוּ רְהִיט אֲבַתְרִיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן דְּהָהוּ רַכִּיב רַבִּי אָבָא הִיָּה עֵיף לְפִי שְׁהִיָּה זָקֵן יוֹתֵר מְרַבִּי יְהוּדָה וְהִיָּה רִץ אַחַר רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁהִיָּה רוֹכֵב עַל חֲמוֹר, אָמַר רַבִּי אָבָא, וְדַאי עַל זֶה נֹאמַר אַחְרֵי יְהוּ"ה יִלְכוּ כְּאַרְיֵה יִשְׂאָג פִּי אַחְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁהִשְׁכִּינָה שׁוּרָה עֲלֵיו צִרִיךְ לִלְכַת כִּי הוּא שׁוֹאֵג כְּאַרְיֵה, ר"ל שְׁמַגְלָה סוּדוֹת הַתּוֹרָה, (ומנואר נפ' שמוט טו ע"א, שרבי שמעון נקרא אריה), נָחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן יִרְד רַבִּי שְׁמַעוֹן מִהַחֲמוֹר, אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אָבָא וְדַאי פְּתִיב וְאַשְׁבּ בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וְהַטַּעַם שְׁכַתוּב לְשׁוֹן יְשִׁיבָה, כִּי וְדַאי חֲכַמְתָּא לֹא מִתְיַשְׁבָּא אֶלָּא כִּד בְּרַ נֶשׁ יְתִיב וְלֹא אֲזִיל וְלֹא קָאִים (ס"ג סמ"ק) וְדַאי הַחֲכַמָּה אֵינָה מִתְיַשְׁבַת בְּדַעְתּוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָּא כְּשִׁיּוּשׁ, וְלֹא כְּשֶׁהוֹלֵךְ וְלֹא כְּשֶׁעוֹמֵד, וְהָא אוּקְיָמָנָא מְלִי עַל מַה כְּתִיב וְכִבְר פִּירְשׁוֹנוּ הַדְּבָרִים מִפְּנֵי מַה כְּתוּב וְאַשְׁבּ שְׁהוּא לְשׁוֹן עֲכָבָה, הַשְׁתָּא בְּנִיחָא תְּלִיָּא מִלְתָּא

ימי האדם בעולם הזה הם ניצוצי נשמתו

וְשִׁכְבְּתֵי עִם אֲבוֹתֵי וְגו' כְּדִי לְפַרְשׁ פְּסוּק זֶה רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר לְפַרְשׁ מִשׁ"כ הַחֲרָשִׁים שְׁמָעוּ וְהַעֲוָרִים הִבִּיטוּ לְרֵאוֹת וּמִפְּרֵשׁ הַחֲרָשִׁים שְׁמָעוּ, אֵלֶיךָ בְּנֵי נִשְׂא דְלֹא צִיִּיתִין לְמַלּוּלֵי אוּרִייתָא אֵלּוּ הֵם בְּנֵי אָדָם שְׁאִינִם שׁוֹמְעִים לְדַבְּרֵי תּוֹרָה, וְלֹא פְּקַחִין אוּדְנִיָּהוּ לְמִשְׁמַע לְפִקּוּדֵי דְמֵאֲרִיהוֹן וְאִינִם פּוֹתַחִים אֶת אֲזִנֵּיהֶם לְשִׁמּוֹעַ לְמִצְוֹת קוֹנִם, לְהֵם אָמַר הַנְּבִיא שְׁמָעוּ, וְהַעֲוָרִים הֵינּוּ דְלֹא מְסַתְּפְלִין לְמַגְדַּע עַל מַה אֵינּוֹן קְיָיִמִין שְׁאִינִם מְסַתְּכִלִים וּמִתְבּוֹנְנִים לְדַעַת לְמַה הֵם חַיִּים, לְהֵם אָמַר הַנְּבִיא הִבִּיטוּ לְרֵאוֹת, דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא פְּרוּזָא נְפִיק וְקָרִי כִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּרוּז יוֹצֵא וּמְכַרִּיז כְּמַחְז"ל (נִפְרַק שְׁנֵי דְלִצְנוֹת), בְּכָל יוֹם וְיוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב וּמְכַרִּזַת וְאוֹמְרַת, אוֹי לְהֵם לְבִרְיוֹת מַעֲלֻבוּנָה שֶׁל תּוֹרָה, וְלִית מֵאֵן דִּישְׁגַּח וְאִין מִי שִׁישְׁגִּיחַ לְשִׁים לֵב לְזֶה הַכְּרוּז.

דְּתַנִּיָא אֵינוֹן יוֹמִין דְּבַר נֶשׁ, כִּד אַתְבְּרִי בְּהָהוּא יוֹמָא דְנִפְק לְעֵלְמָא, כְּלָהוּ קְיִימִין בְּקִיּוּמֵיהוּ, וְאַזְלִין וְטָאסִין בְּעֵלְמָא, נְחַתִּין וְאַזְהָרֵן לְבַר נֶשׁ כֹּל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּלַחֲדוּי, וְכִד הָהוּא יוֹמָא אֲתִי וְאַזְהַר לֵיהּ, וְכִר נֶשׁ עֲבִיד בְּהָהוּא יוֹמָא חוּבָא קִמֵי מְאַרְיָה, הָהוּא יוֹמָא סְלִיק בְּכַסּוּפָא, וְאַסְהִיד סְהֻדוּתָא, וְקָאִים בְּלַחֲדוּי לְבַר.

וְתַנְאָנָא, בְּתַר דְקָאִים בְּלַחֲדוּי, יְתִיב עַד דְבַר נֶשׁ עֲבִיד מְנִיָה תְּשׁוּבָה, זְכָה תָּב הָהוּא יוֹמָא לְאַתְרֵיהּ.

מתוק מדבש

עשה באותו היום איזה חטא לפני קונו, ההוא יומא סְלִיק בְּכַסּוּפָא וְאַסְהִיד סְהֻדוּתָא אז אותו היום עולה בכובת פנים ומעיד עדות על האדם שחטא בזה היום ופגם אותו, וְקָאִים בְּלַחֲדוּי לְבַר ועומד אותו הניצוץ לבדו בחוץ ואינו יכול להצטרף לשאר ניצוצי הימים שכבר נתקנו.

וְתַנְאָנָא, בְּתַר דְקָאִים בְּלַחֲדוּי ולמדנו אחר שאותו הניצוץ עומד לבדו, יְתִיב עַד דְבַר נֶשׁ עֲבִיד מְנִיָה תְּשׁוּבָה הוא יושב ומחכה שיעשה האדם תשובה על מה שחטא, זְכָה, תָּב הָהוּא יוֹמָא לְאַתְרֵיהּ אם זכה לעשות תשובה חוזר הניצוץ של אותו היום למקומו ומצטרף עם שאר ניצוצי הימים שכבר נתקנו.
(דף רכד ע"א, ובביאורינו כרך ד עמ' תעד-תעה)

דְּתַנִּיָא, אֵינוֹן יוֹמִין דְּבַר נֶשׁ כי למדנו שאלו הימים של האדם, שהם ניצוצי נשמתו, כִּד אַתְבְּרִי בְּהָהוּא יוֹמָא דְנִפְק לְעֵלְמָא כשנברא האדם באותו היום שיצא לעולם, כְּלָהוּ קְיִימִין בְּקִיּוּמֵיהוּ מיד עומדים כל הימים של האדם בקיומם ע"י הניצוצות של צלם האדם ומוכנים להתקן, וְאַזְלִין וְטָאסִין בְּעֵלְמָא נְחַתִּין וְאַזְהָרֵן לְבַר נֶשׁ כֹּל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּלַחֲדוּי והם הולכים ומשוטטים בעולם ויורדים ומזהירים את האדם כל יום ויום בנפרד שיתקן את הניצוץ שכנגד אותו היום ולא יפגום בו ע"י איזה חטא, וְכִד הָהוּא יוֹמָא אֲתִי וְאַזְהַר לֵיהּ וכשבא אותו היום ומזהיר את האדם שיתקן את הניצוץ שכנגד אותו היום, אזי אם ח"ו לא די שלא תיקן את הניצוץ, אלא וְכִר נֶשׁ עֲבִיד בְּהָהוּא יוֹמָא חוּבָא קִמֵי מְאַרְיָה האדם

שבח דא שירתא

ירגיל ללמוד בקבלה שקריאת הקבלה היא תיקון לעון זה

ולכן נקראו המקובלים מחצדי חקלא על שם שכורתים כל הקליפות ולימוד ספר הזוהר הוא בכלל תיקון זה, (יסוד יוסף)

ובפרט לימוד תיקון מ"ח מהתיקונים שהוא טוב לאומרו ביום שרואה קרי, (הנהגות יושר של מהר"י מרוק ז"ל)

ונ"ל שגם בימי השובבי"ם טוב לקרותו מדי יום ביום חוק ולא יעבור. (קרנות צדיק פרק ג' ס"ק נ"ב)

פרשת ויחי תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

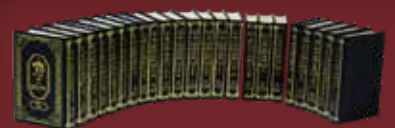
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות: